

บทสีก

แผ่นดินรกรกรบ

ยอดรกรกรบ

เขยเดือน

เกียรติศักดิ์ทหารเสือ

เรื่องย่อ แผ่นดินรักนักรบ

วิศณีย์ ประพันธ์เรื่อง

มะสะวินหนุ่มผู้มีใจรักอยู่กับซอนยา แต่ซอนยาต้องถูกแย่งไปเป็น
มเหสีของเจ้าหงสุวรรณแห่งหงสาวดีและมีธิดาร่วมกัน วันหนึ่ง
~~มะสะวิน~~มะสะวินจึงลักลอบเข้าวังหลวง นุศคร่าพาซอนยาหนี หงสุวรรณ
ตามมาพบกันจึงต่อสู้กัน และฆ่ามะสะวินถึงแก่ความตาย และก็สั่ง
ประหาร ซอนยาไว้ที่ลุ่มน้ำอिरรวดี เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความรัก
จึงตั้งชื่อพระธิดาว่าซอนยาเทวีแทนแม่

20ปีผ่านไป ยุทธราชมินทราและบาลองแห่งอมรปุระยก
กองทัพเข้าสู่หงสาวดี ปะทะกับเลิศฟ้าแห่งเมะลำเริง
ฐานะเป็นพระคู่หมั้นของซอนยา มินทราสามารถเข้าสู่เมือง
หลวงได้ เพราะพระเจ้าปู่สั่งให้ยกทัพกลับนคร พร้อมทั้งยกพระ
หลานหลวงให้แต่งงานกับมินทรา โดยหาว่าไม่ว่าพระหลานหลวง
สุรัสวดีรักกับมาลองมาก่อน วันหนึ่งมาลองกับสุรัสวดีพรอรักร
กัน มินทรามาเห็น จึงสั่งให้ยกทัพเข้าสู่หงสาวดีอีกครั้ง
มาถึง ณ ฝั่งน้ำอिरรวดีจึงพักทัพหลับนอน และฝันเห็น
หญิงหนึ่งมาวิงวอนขอความช่วยเหลือ เมื่อตื่นจากฝันมินทรา
และน้องบาลอง จึงปลอมตัวเป็นวนิพกเข้าไปในเมืองดูพิธีการ
หมั้นของซอนยาและเลิศฟ้า ได้โอกาสจึงนุศซอนยามาซอนยาและ

มินตราสารภาพความรักกัน แต่ก็มีมิสมปราณนาเพราะอนุชาบา
ลองถูกจับได้จึงต้องแลกเปลี่ยนเชลยให้กลับคืนไป ซอนยาต้อง
ถูกบังคับให้ส่งตัวไปอยู่กับเลศฟ้า ซอนยาทนไม่ได้จึงหนีมา พบ
กับมินตราอีกครั้ง แต่ซอนยาต้องผิดหวังเมื่อรู้ว่า มินตรามีคู่หมั้น
คือสุรัสวดี ซอนยาจึงหนีจากมา มินตราเล่าความให้น้องฟังว่าตน
รู้ความลับของสุรัสวดีและบาลองที่รักกัน แล้วขอมาตายเอาดาบ
หน้า ซอนยาเมื่อหนีมาจากมินตรามาเจอพ่อ พ่อก็โกรธมากจึง
ประณามซอนยาว่าเหมือนแม่ ซอนยาจึงโกรธพ่อมากแล้วหนีมา
เจอกับมินตรา เลศฟ้าตามมาพบจึงให้ทหารเข้าล้อมแล้วสู้กัน
มินตราไม่สามารถจะสู้ได้ แต่ซอนยาก็ขวางดาบไว้ จนเลศฟ้า
เห็นใจนาง และยอมแพ้แก่ความรักมอบนางให้กับมินตรา เจ้า
หงสุวรรณ์เข้าใจในความรักต้องมีความเสียสละและให้อภัยต่อกัน
จึงขอให้แผ่นดินนี้ เป็นแผ่นดินแห่งความรักของทุกคนสืบต่อไป
ชั่วกาลนาน

อวสาน

วิศณีย์ ประพันธ์เรื่อง

วิโรจน์ วีระวัฒนานนท์ คำร้องกำกับการแสดง

กระท่อมณมิตร 02-5853181 01-9177170

ลิเกพันทาง เรื่อง “แฟนดินรัก นักรบ”

กำกับการแสดง โดย อ.วิโรจน์ วีระพัฒนานนท์

~ ~ ~ รายชื่อผู้แสดง ~ ~ ~

1. มะสะวิน	แสดงโดย	เด๋มดวง . กล่อมสมร .
2. ทงษ์สุวรรณ (ทงสาวดี)	แสดงโดย	อ.เรชา . เลิศพร .
3. ซอนยา (แม่)	แสดงโดย	หมกพร . รุ่งเรือง .
4. ซอนยาเทวี (ลูก)	แสดงโดย	ส.ก.ก. . รุ่งเรือง .
5. มินตรา (พระเอก)	แสดงโดย	พรเทพ . พรทวี .
6. บาลอง (พระเอก)	แสดงโดย	พรเจ็ด . เมื่องมหาด .
7. เลิศฟ้า (พระเอกเมาะลำเรียง)	แสดงโดย	อ.วิโรจน์ . กล่อมสมร .
8. มัชชะ	แสดงโดย	เมื่อน . มทรจิตร .
9. ปู๋ลองพญา (อมรปุระ)	แสดงโดย	อ. วิโรจน์ . วีระพัฒนานนท์ .
10. สุรสวดี (นางเอก)	แสดงโดย	วรรณ . สมเณ .
11. ชะลูด (ตลก)	แสดงโดย	พรเทพ . พรทวี .
12. ชะหลว (ตลก)	แสดงโดย	รุ่งเรือง . อ.ก.ก. .
13. มะขิ่น (ตลกหญิง)	แสดงโดย	ม.ก.ก. . อ.ก.ก. .
14. ทหาร จำนวน 8 คน		
15. นางรำ จำนวน 6 คน		

บทละคร เรื่อง “แผ่นดินรัก นักรบ”

(ลิเกพันทาว)

ประพันธ์ โดย... อ.วิโรจน์ วีระวัฒนานนท์
กำกับการแสดง โดย... อ.วิโรจน์ วีระวัฒนานนท์

ดนตรี : ออกแขก แล้วเสมอพม่า ต่อด้วยเพลงต่อผู้

ฉาก 1 ป่า

ผู้แสดง หงส์วรรณ ขอนยา มะสะวิน ข้าหลวงมะขิ่น ทหาร
เรื่องย่อ หงส์วรรณ ต่อสู้กับมะสะวินแล้วหยุด

ร้องเพลง

หงส์วรรณ	ทุกไถ่ถอยจันทานสันดานกล้า	มาอุดคร่ำเมียเราพาเศร้าหมอง
	ไม่เกรงกลัวบาปกรรมทำลำพอง	เจ้าจะต้องใช้กรรมที่ทำมา
มะสะวิน	มะสะวินตอบถ้อยน้อยหรือท่าน	มาเอ๋ยขานเรื่องกรรมทำชายหน้า
	ใครเล่าคนก่อกรรมชักนำมา	ทำให้ข้าเคืองชุนเกิดนวล

เจรจา

หงส์วรรณ มะสะวิน ไยท่านจึงกล้าบุกเข้ามาถึงในเขตพระราชฐาน อุดคร่ำเมียของเรามา
มะสะวิน ออย่าว่าแต่ในเขตพระราชฐานเลย เราจะไปทุกที่ๆ มีนางอยู่
หงส์วรรณ คนใจชั่ว นางเป็นสมบัติของเราแล้ว ยังพูดได้ไม่กระดาก มีอายุแก่เราผู้ผู้ ก็ควรจะอาย
แต่เทวดาและฟ้าดิน
มะสะวิน หงส์วรรณ ท่านได้แต่ตัวนางดอก แต่หัวใจของนางเป็นของเราแต่ผู้เดียว
ขอนยา ได้โปรดเพคะ เห็นแก่ขอนยาบ้างเถิด แค่นี้ก็อภัยต่อฟ้าดินจนสุดจะทนแล้ว พอที่เถอะ
หม่อมฉันขอร้อง
หงส์วรรณ ไม่... ไม่พอ นางจงบอกมาเถื่อนี้ว่า นางจะอยู่กับข้าและลูก หรือเต็มใจจะไปกับไถ่ถอย
เดชะตาย นางเป็นคนกลาง เร่งตัดสินใจเถื่อนี้ เจ้าตามมันมา หรือมันจูดมา

ร้องราชนิกร

ขอนยา	ไถ่ขอนเอ๋ย - ขอนยา	มายืนน้ำตา - ไหลหยด
	เหมือนถูกเขาเอา - น้ำกรด	มาราดรด - ไปทั่ว
	เขาเอ๋ยวาทะ - กะเกณฑ์	ให้หญิงนี้เป็น - คนกลาง
	จะชี้ขาด - ไปหนึ่งข้าง	เหมือนเรานี้ทั้ง - แสนชั่ว
ลง	เขาถามแล้ว - ถามอีก	จนใจระริก - ลั่นรัว
หงส์วรรณ	พระน้องพี่ - ขอนยา	จงพูดมา - เด็ดขาด

	วันนี้ผัวให้ - โอกาส	น้องอย่าได้หวาด - ได้กลัว
	ขอให้น้องจง - ชีทาง	ปัญหาที่ค้าง - คาอยู่
	ว่าน้องจะไป - กับชู้	หรือน้องจะอยู่ - กับผัว
ลง	อย่าปล่อยให้รัก - หักคา	เกิดเป็นปัญหา - ครอบครวั
มะสะวิน	เจ้ามะสะวิน - ยอดชาย	พรางเข้าไป - โลมเล้า
	ไปอยู่กับพี่ - เสียเถอะเจ้า	อย่าหาว่าเฝ้า - ยวนยั่ว
	พี่อยากได้เจ้า - มาเคียง	พี่จึงได้เลี้ยง - ลักลอบ
	แบกเอารักแท้ - มามอบ	จนถึงในขอบ - ริมรั้ว
	เสมือนสวรรค์ - สรรสาป	แล้วมีบาป - เดิมซ้ำ
	ต้องทำให้พี่ - ชื่นนำ	น้องมาในถ้ำ - สลัว
ลง	ยังมองไม่เห็น - ทางออก	พบแต่คว้นหมอก - มีดมัว
ซอนยา	นี่แหละหนอ - สตรี	เกิดมาซึ่งมี - แต่ซ้ำ
	ใครเล่าเป็นผู้ - ก่อกรรม	มาชักนำ - เกลือกกลั้ว
	ไม่ไ้เครื่องเล่น - ทดลอง	เห็นเป็นของ - สนุก
	เพราะมือที่สาม - มาลาลมลูก	จึงเกิดความทุกข์ - ไปทั่ว
	นี่ฉันจะตัด - ลินใจ	ก็ตัดไม่ได้ - จริง ๆ
	จะชี้สิ่ง - ไว้หนึ่งสิ่ง	จะกลายเป็นหญิง - แสนชั่ว
	มะสะวิน - เหมือนดอกรัก	ที่ตามมาหัก - ออกคา
	ทางนี้ก็ผัว - เหมือนบัวบูชา	น้องเคยวันทา - ท่วมหัว
ลง	ฉันเลยไม่กล้า - จะหัก	ทั้งดอกรัก - ดอกบัว (โอด)
หงสุวรรณ	เอาละเมื่อนางไม่สามารถตอบได้ ดาบเรานี้จะตอบแทนเจ้า เอ๋ยทหารล้อมมันไว้ จับตายมันให้ได้	
(ทั้งสองสู้กัน แล้วหงสุวรรณเสียทีล้มลง มะสะวินเงื้อดาบแล้วทหารก็เข้าฟัน มะสะวินตาย ณ ที่นั้นดนตรีคลอเพลงไศภา)		
หงสุวรรณ	ทหารคุมนางซอนยาไว้ ไ้มะสะวินตายเสียได้ก็ดี	
ซอนยา	คุณตัวหม่อมฉันทำไมเพคะ	
หงสุวรรณ	ซอนยา เจ้าก็รู้อยู่แกล้งใจของเจ้าดี ตามชัฏติยะประเพณี แม้หญิงใดมีสามีแล้ว นอกใจไปฝึกไ้ต่อชายอื่น มีโทษผิดต้องเอาชีวิตสังเวกลุ่มน้ำอริระวดี	
ซอนยา	แต่หม่อมฉันไม่ผิด มะสะวินจุดหม่อมฉันมา	
ข้าหลวง	ซอนยาเต็มใจตามเขามานะเพคะ ทั้งลูกเอาไว้ หม่อมฉันเห็น	
หงสุวรรณ	จริงของเจ้ามะขึ้น ใจและร่างของซอนยาต้องมนทินแล้ว ที่ต้องมือชายที่มีไ้เป็นสามี	
	ทหารนำตัวนางไปที่หน้าผาเดี๋ยวนี้	

ชอนยา ขอให้หม่อมฉันได้เห็นหน้าลูกเป็นครั้งสุดท้าย
 หงสุวรรณ ไม่ต้อง มือของเจ้าสกปรก อย่ามาถูกลูกข้า
 (นางค่อย ๆ ลา แล้วหายหลุดเฟรมไป แล้วหงสุวรรณคู้มราชธิดามาดู)
 หงสุวรรณ บัดนี้ชอนยาได้สิ้นชีวิตแล้ว คงเหลือพระราชธิดาไว้ดูต่างหน้า ดังนั้นมะขิ่น จงนำพระธิดา
 ไปเลี้ยงไว้ และเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความรัก ข้าขอตั้งนามลูกข้าว่า “ชอนยาเทวี”
 (ดนตรีขึ้นแล้วเลื่อนหาย)

ฉาก 2 กำแพงเมือง

ผู้แสดง มินตรา บาลอง ทหาร

(ดนตรี : ทำเพลงพม่ากลองยาว ทหารออกมาเรียงคนละข้าง มีทหารถือธงวิ่งนำ, ทหารถือสัปทน ตามมินตรา
 บาลอง ออกำตราตรวจพลพม่า ทีละคน แล้วจึงหยุดร้อง)

(ราชินีเกร็ง)

มินตรา	พอได้เวลา - รุ่งอรุณ	เห็นแสงสุริย์ - ส่องลาด
	พ่อนุ่มใหญ่ - ้วยฉกาจ	มาในมาด - สุขุม
	ได้รวมพวก - รวมพ้อง	รวมพี่น้อง - พงษ์เผ่า
	ทหารใหม่ - ทหารเก่า	มารวมกันเข้า - เป็นกลุ่ม
	ผมเกลียดเสียงพิณ - บรรเลง	เกลียดเสียงเพลง - นาฏศาสตร์
	เกลียดเสียงดนตรี - ปี่พาทย์	เกลียดเสียงระนาด - เสียงทุ้ม
	ผมชอบเสียง - มโหระทึก	เสียงกลองศึก - ดังลั่น
	ฟังเสียงดาบ - กระทบกัน	ทำให้ผมนั้น - คลายกลุ่ม
ลง	เป็นราชัน - ผู้พิชิต	ไปทั่วทุกทิศ - ทุกมุม (รับ)
บาลอง	ออกร้ายรำ - กรำศึก	มาด้วยความคึก - กระฉ่อน
	พระอนุชา - บาลอง	ที่ยังคนอง - รุนนุ่ม
	มีเลือดของ - นักรบ	พร้อมกับเป็น - นักรัก
	รักก็ไม่หยุด - รบก็ไม่พัก	ทั้งรบทั้งรัก - ร้อนลุ่ม
	ดังครุฑทาทา - พญานก	เที่ยวโผผก - หาเหยื่อ
	หมุ่นกน้อย ๆ - อร่อยเหลือ	พากันเป็นเหยื่อ - ขยี้ม
ลง	ทั้งหมุ่นกกา - ต้องพากันหลีก	เมื่อครุฑทาทา - แผ่คลุม (รับ)

(เจรจา)

มินตรา กองทัพของเราชาวอมรปุระพร้อมแล้วหรือยัง
 บาลอง กองทัพของเราทั้งหมดพร้อมแล้ว รอฟังคำสั่งจากเจ้าพี่เท่านั้น
 มินตรา ดีมาก แต่วันนี้ดูหน้าเจ้าไม่ค่อยจะสดชื่นนัก มีอะไรในใจหรือ